

Sygn. akt XI U 2313/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Katowicach - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

XI Wydział Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Anna Melcer - Pamuła
Protokolant:	st. sekr. sądowy Edyta Zajęc

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2013r. w Katowicach

sprawy **L. F. (L. F.)**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania **L. F.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 2 sierpnia 2013 r. nr (...)

oddala odwołanie

sygn. akt XI U 2313/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2.08.2013 r. (k. 22 t.2 akt ZUS) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił **L. F. (F.)** prawa do emerytury z art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, albowiem ubezpieczony na dzień 1.01.1999r. wykazał 25 lat, 6 miesięcy i 15 dni okresów składkowych i nieskładkowych, lecz nie udowodnił wymaganych co najmniej 15 lat zatrudnienia w warunkach szczególnych.

W odwołaniu wniesionym od w/w decyzji (k. 2 a.s.) **L. F.** domagał się rozpoznania sprawy przez Sąd Okręgowy w Katowicach wskazując, iż w warunkach szczególnych jako kierowca samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony pracował od 4.04.1978r. do 31.03.1994r. w Przedsiębiorstwie (...)- 4.

W odpowiedzi na odwołanie (k. 6-8 a.s.) organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując swoje stanowisko o braku spełnienia przez odwołującego się wszystkich warunków do nabycia prawa do emerytury.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 7.06.2013 r. L. F. złożył w organie rentowym wniosek o emeryturę, w którym zaznaczył, iż pozostaje w stosunku pracy i wnosi o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa (k. 1 t.2 akt ZUS).

Niesporne w niniejszej sprawie pomiędzy stronami było, iż ubezpieczony (ur. (...)) w dniu 2.08.2013 r. ukończył 60 lat, a na dzień 1.01.1999r. wykazał dłuższy niż wymagany 25-letni okres składkowy i nieskładkowy.

Sporna kwestia sprowadzała się do ustalenia czy L. F. spełnił pozostałe przesłanki do przyznania mu emerytury w niższym wieku emerytalnym przewidziane w art. 184 w związku z art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zwłaszcza czy posiada wymagany okres pracy w szczególnych warunkach.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. uwzględnił L. F. jedynie 3 lata i 6 miesięcy pracy w szczególnych warunkach, tj. zatrudnienie od 1.07.1995r. do 31.12.1998r.

Równocześnie ZUS -z uwagi na brak świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych - nie zaliczył ubezpieczonemu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...)- 4.

Na podstawie następujących dowodów:

1. dokumentów zgromadzonych w aktach ZUS,
2. dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych ubezpieczonego,
3. zeznań świadków:

- R. M. (zatrudnionego w Przedsiębiorstwie (...) -4 od lutego 1980r. do jesieni 1994r. jako operator sprzętu budowlanego i mechanik w kanale remontowym),

- M. W. (zatrudnionego w w/w Przedsiębiorstwie od 1976r. do 2000r. na stanowisku kierowcy ciągnika siodłowego z dłużyca, a pod koniec zatrudnienia jako mechanik),

4. zeznań przesłuchanego w charakterze strony ubezpieczonego,

Sąd ustalił, iż L. F. od 4.04.1978r. do 31.03.1994r. pracował jako kierowca na pełny etat w Przedsiębiorstwie (...)-4 w D. (k. 6 t.1 akt ZUS).

Z całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym wiarygodnych zeznań świadków oraz akt osobowych ubezpieczonego, wynika, iż w tym okresie L. F. pracował zarówno jako kierowca samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony typu KAMAZ wywrotka, JELCZ oraz betonowóz, jak też prowadził małe samochody dostawcze typu Ż..

Również sam ubezpieczony w toku postępowania przyznał, iż nie jeździł stale samochodami ciężarowymi, gdyż nieraz otrzymywał od dyspozytora polecenie wyjazdu na budowę samochodem dostawczym typu Ż. lub inne mniejsze auto.

W tym miejscu należy także zaznaczyć, iż świadkowie R. M. i M. W. otrzymali z Przedsiębiorstwa (...) -4 świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Sąd zważył, co następuje:

Zagadnienie przyznawania emerytur z tytułu pracy w szczególnych warunkach reguluje ustawa z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.09.153.1227 j.t.).

Zgodnie z art. 184 ust 1 cyt. ustawy ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. do dnia 1.01.1999r.) osiągnęli:

1) **okres zatrudnienia w szczególnych warunkach** lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn (tj. w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze) oraz

2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 (tj. 25 lat dla mężczyzn).

Natomiast w myśl ustępu 2 art. 184 cyt. ustawy - w brzmieniu obowiązującym od dnia 1.01.2013 r.- emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W myśl art. 32 ust 1 cyt. ustawy ubezpieczonym, będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27.

Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych (art. 32 ust 4 cyt. ustawy).

Wedle § 4 ust 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U.83.8.43) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach **wymienione w wykazie A** stanowiącym załącznik do tego rozporządzenia, **stale i w pełnym wymiarze czasu** pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy (§ 2 ust 1), nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz

- ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej **15 lat pracy w szczególnych warunkach**.

W wykazie A stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. do pracy w szczególnych warunkach zaliczone zostały w Dziale VIII „W transporcie i łączności” pod pozycją 2 prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalizowanych, specjalistycznych (specjalnych), pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów.

W orzecznictwie przyjmuje się, iż **wykonywanie pracy w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy** obowiązującym na danym stanowisku pracy oznacza, że pracownik nie ma powierzonych innych obowiązków jak tylko te, które dotyczą pracy w szczególnych warunkach (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 13 marca 2013r. sygn. III AUa 1069/12, LEX nr 1312031).

Dlatego też nie jest dopuszczalne uwzględnianie do okresów pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, wymaganych do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym, innych równocześnie wykonywanych prac w ramach dobowej miary czasu pracy, które nie oddziaływały szkodliwie na organizm pracownika (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 czerwca 2008r. sygn. II UK 306/07, OSNP 2009/21-22/290).

W okolicznościach faktycznych przedmiotowej sprawy nie budzi wątpliwości Sądu, że L. F. w Przedsiębiorstwie (...) - 4 w D. nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym

ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony (tj. pracy w warunkach szczególnych wymienionej w Dziale VIII poz. 2 wykazu A do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r.).

W konsekwencji ubezpieczony na dzień 1.01.1999r. nie legitymował się wymaganym 15 –letnim okresem zatrudnienia w warunkach szczególnych i tym samym nie spełnił wszystkich przesłanek niezbędnych do nabycia emerytury w niższym wieku emerytalnym.

Mając na uwadze powyższe Sąd nie znajdując podstaw do uwzględnienia odwołania - na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.- orzekł jak w sentencji.

SSO Anna Melcer -Pamuła